

Arrest

nr. 62 099 van 24 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozenwoonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. DANEELS loco advocaat M. VERSWIJVER en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Bakweri origine te zijn afkomstig van Buea. U werkte na uw studies bij het Faith Documentation Centre in Molyko, Buea van januari tot april 2005. U stopte met werken omwille van de staking aan de universiteit van Buea. U woonde in een studentenwijk en op 28 april 2005 vielen agenten uw kamer binnen. U werd samen met andere meisjes buiten gezet en ze zeiden dat jullie verantwoordelijk waren voor de staking. U werd overgebracht naar het politiekantoor in Clarks Quarters. U werd ondervraagd en u zei dat u geen studente was, maar dat u werkte als secretaresse. Er werd u geantwoord dat u documenten printte voor de studenten en u de staking promootte. U kwam op 2 mei 2005 vrij op borg. U keerde terug naar het huis van uw ouders. In het dorp bent u lid van de jeugdgroep Small Soppo Woteke Youth Association, opgericht in november 2009. U was de secretaris in de jeugdgroep en jullie hielden twee keer per maand een vergadering in

het huis van de chieft (A.M.M.) in Small Soppo Woteke. Op 9 februari 2010 werd u op straat aangesproken door de chieft. Hij wilde met u een klacht van de wijkverantwoordelijke bespreken. Mensen hadden bij de wijkverantwoordelijke gaan klagen over het gedrag van de jongeren. De chieft vroeg of hij u kon zien op 13 februari 2010 in een bar Climatique in West Farm, Small Soppo. Op 13 februari 2010 ging u met uw vriendin (J.L.) naar de bar. U vroeg naar een meeting en de barman bracht u naar een kamer achterin. U ontmoette de chieft in de kamer en hij vroeg jullie te gaan zitten. Hij meldde dat de voorzitter en vice-voorzitter van de jeugdgroep nog onderweg waren. De chieft vroeg aan uw vriendin om sigaretten te gaan kopen. Uw vriendin vertrok en de chieft deed de deur op slot. Hij bekende dat hij u al sinds lange tijd bewonderde en dat hij u graag zag. Hij wilde seks met u hebben, maar niemand mocht dit te weten komen. U antwoordde dat u dit niet kon doen, dat hij de chieft was en dat u dan overspel zou plegen. Hierop stelde de chieft voor om u 20.000 CFA te betalen, wat u weigerde. U meldde dat u het aan uw ouders zou vertellen. Hij werd kwaad en u schreeuwde terug. Hij deed uw rok omhoog en verkrachtte u. U schreeuwde en uw vriendin hoorde u roepen. Ze sloeg op de deur en schreeuwde dat hij de deur moest openen. De chieft stond recht, u stond recht en opende de deur. U zei hem nog dat u het aan uw ouders zou vertellen. Hij drong aan het geld te aanvaarden, maar u weigerde. U en uw vriendin gingen weg. U vertelde uw ouders dat u was verkracht door de chieft. Uw ouders zeiden u naar de politie te gaan. U en uw vriendin gingen naar het politiekantoor en meldden wat er was gebeurd. De politie antwoordde dat u een volwassen vrouw bent en dat het met uw toestemming was. U reageerde dat u gedwongen werd, waarop de agenten herhaalden dat u een volwassen vrouw bent en er geen zaak is. Op 15 februari 2010 kreeg u een oproeping en u ging naar het politiekantoor. Er werd u gezegd dat u de chieft had beschuldigd van iets wat hij niet had gedaan. Dat u hem valselyk beschuldigde van verkrachting en dat hij vernederd is. U werd in de cel gezet. Uw ouders kwamen u bezoeken en uw zaak werd na de wettelyke termijn van 7 dagen nog niet overgedragen aan de rechtbank, waaruit u besloot dat het een geregelde zaak was. U werd op 26 februari 2010 op borg vrijgelaten. U keerde terug naar het huis van uw ouders. Iedereen in het dorp sprak over uw opsluiting en over het feit dat u de chieft had beschuldigd van verkrachting. U werd op straat beledigd en geraakte geïsoleerd. U werd ontslagen uit de jeugdgroep. De druk werd u teveel en u ging bij uw vriend wonen. Op 14 juni 2010 vond u aan de voordeur een anoniem briefje; dat u met uw leven zou betalen voor alles wat u had gedaan. U toonde het briefje aan uw vriend en u informeerde uw ouders. U ging samen met uw vriend naar het politiekantoor. U werd door een agent meegenomen en opgesloten. Uw vriend werd door de politie buiten geduwd. U werd ervan beschuldigd een bedreiging voor de publieke orde te zijn en ze refereerden naar uw opsluiting in 2005. Uw ouders stonden buiten te praten met uw vriend en een agent, (M.L.), hoorde hen en bood aan om te helpen. Hij vertelde dat het een regeling tussen de chieft en de politiecommandant was om u te straffen. De agent zei dat hij zou zien of hij iets met de politiecommandant tegen betaling kon regelen. Uw ouders wilden geen corruptie en vroegen of u op borg niet vrijgelaten kon worden. Uw ouders gaven 100.000 CFA aan (M.L.) en u werd op 5 juli 2010 vrijgelaten. Voor uw vrijlating waren jongeren van het dorp naar het huis van uw vriend geweest en hadden er alles vernield. Uw vriend werd erg geslagen, omdat ze op zoek waren naar u. U ging naar Kumba waar u verbleef tot uw vertrek uit het land. De politieagent (M.L.) regelde uw reis met ene (M.). U reisde met (M.) als zijn echtgenote. U hebt Kameroen verlaten op 19 juli 2010 en op 21 juli 2010 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u problemen kende met de chieft (A.M.M.), chieft van Small Soppo Woteke, maar volgende bedenkingen kunnen worden gemaakt bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal. Zo maakt u echter niet aannemelyk dat het verlaten van uw land van herkomst – en hieraan gekoppeld het beroep doen op internationale bescherming – in uw geval de enige mogelyke optie was.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u actueel nog gezocht wordt door de chieft of door de Kameroense autoriteiten. U verklaart uitdrukkelelyk dat u niet weet of de chieft u nog zoekt (zie gehoor CGVS, p.12). U voegt toe dat u bij terugkeer een vrees voor onveiligheid zal hebben en u verklaart dat de chieft u misschien nog zal zoeken. Deze verklaring is gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens uwentwege waarvoor u geen concrete elementen aanbrengt.

Er dient bovendien te worden opgemerkt dat u de beschermingsmogelykheden in uw land niet hebt uitgeput. U verklaart dat u de verkrachting op advies van uw ouders ging melden bij de politie. Er

werd geen zaak opgesteld omdat de politie meende dat het met uw toestemming gebeurde (zie gehoor CGVS, p.7). U ontving op 15 februari een convocatie en u meldde zich op het zelfde politiekantoor, waar u voor 10 dagen werd opgesloten omwille van een valselijke beschuldiging aan het adres van de chieft (zie gehoor CGVS, p.8). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u bij een volgende incident, de doodsb bedreiging op 14 juni, terugkeerde naar het zelfde politiekantoor GMI (zie gehoor CGVS, p.9). Wanneer u dit wordt gevraagd, antwoordt u dat het dichtsbij is en dat het verband houdt met de andere zaak (zie gehoor CGVS, p.10). Het is merkwaardig dat u terugkeerde naar het zelfde politiekantoor, waar u eerder niet geholpen, maar opgesloten werd. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen bescherming elders zoekt. Er kan worden besloten dat u voor het Commissariaat-generaal niet op afdoende wijze heeft aangetoond dat u geen aanspraak kan maken op bescherming of hulp bij andere (hogere) autoriteiten binnen Kameroen. Wanneer gevraagd wordt of u niet bij de paramount chieft terecht kon, antwoordt u dat het onmogelijk is om in contact te komen met de paramount chieft (zie gehoor CGVS, p.11). Wanneer de vraag wordt herhaald, antwoordt u dat u er niet aan dacht en u alleen op de politie vertrouwde (zie gehoor CGVS, p.12). Het is eveneens bevreemdend dat bij de aanval op uw vriend, omdat ze op zoek waren naar u, de politie niet is tussengekomen, noch heeft uw vriend melding gemaakt van het incident bij de Kameroense autoriteiten (zie gehoor CGVS, p.11). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt bijgevolg duidelijk dat u de beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst niet hebt uitgeput alvorens internationale bescherming te zoeken.

Verder slaagde u er voor het Commissariaat-generaal niet in aannemelijk te maken dat u elders in Kameroen enige vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève zou moeten vrezen. De problemen die u aanhaalt betreffen immers enkel de lokale chieft die zich zorgen maakt om zijn reputatie in zijn dorp. U stelt bovendien dat u regelmatig voor een periode bij uw vriend verbleef en nadien terugkeerde naar uw ouderlijk huis (zie gehoor CGVS, p.2). Het is dan ook merkwaardig dat u samen met uw vriend, of alleen, geen plannen maakte om definitief samen te wonen en eventueel te verhuizen, om zo aan de problemen met de lokale chieft te ontkomen (zie gehoor CGVS, p.11). U verklaart dat u voor uw vertrek uit Kameroen twee weken in Kumba verbleef bij de familie (N.), en dit zonder er problemen gekend te hebben (zie gehoor CGVS, p.2, 12). Op de vraag of u dan niet gewoon in Kumba kon blijven, stelt u dat het (M.L.) was die een regeling trof voor uw reis en dat Kumba in de zelfde provincie is gelegen als Buea, waardoor u opgespoord kan worden (zie gehoor CGVS, p.12). Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt verder dat u naliel enige poging te ondernemen om u ergens anders in Kameroen, eventueel in een andere provincie dan, te vestigen.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u naar aanleiding van de studentenstaking in Buea in april 2005 werd opgepakt (zie gehoor CGVS, p.5). Hoewel u verklaart te hebben gewerkt als secretaresse van de studenten, blijkt u niet te weten waarom de studenten in staking gingen (zie gehoor CGVS, p.5). Het is merkwaardig dat u de reden of oorzaak van de staking niet blijkt te kennen, noch weet u hoelang de staking heeft geduurd. U werd op 2 mei 2005 op borg vrijgelaten en u verklaart uitdrukkelijk geen problemen te hebben gehad met de Kameroense autoriteiten tussen 2005 en 2010 (zie gehoor CGVS, p.5). Aldus dient te worden opgemerkt dat u zodoende niet gevisieerd werd door de Kameroense autoriteiten met het oog op vervolging.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het geboortecertificaat (n°1856/19/2010 afgegeven te Buea op 14.7.2010) bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De internetartikels neergelegd door uw advocate betreffen algemene informatie waarin u niet persoonlijk wordt vermeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van het artikel 48, meer bepaald artikel 48/3, en artikel 62 van de vreemdelingenwet evenals de schending van de motiveringsplicht.

Omtrent het door de commissaris-generaal vastgestelde gebrek aan bewijs dat aantoonde dat verzoekster actueel nog vervolgd wordt door de Kameroense autoriteiten, merkt verzoekster op dat zij tot twee maal toe is opgesloten geweest omwille van een klacht van verkrachting die ze wilde indienen tegen een

lokale chieft. Zij voert aan dat dit gegeven op zich reeds een bewijs is van vervolging en dat zij wel degelijk geïseerd werd door de Kameroense autoriteiten.

Ter staving van het feit dat zij nog steeds gezocht wordt, verwijst verzoekster naar twee nieuwe stukken. Het eerste stuk betreft een uitnodiging van haar ouders om aanwezig te zijn op de traditionele raad van Woteke op 13 november 2010. Het tweede stuk betreft het oordeel dat de traditionele raad heeft geïeld. Uit dit tweede stuk blijkt volgens verzoekster dat de chieft nog steeds navraag doet naar waar zij zich nu bevindt en uitdrukkelijk heeft verklaard dat de beschuldiging van verkrachting vals is. Tevens blijkt dat verzoekster schuldig werd bevonden en dat haar ouders werden veroordeeld tot de betaling van een geldsom en de levering van verschillende voedingsmiddelen om de goden gunstig te stemmen. Er werd geïonnist dat naast de traditionele veroordeling, de zaak zal worden overgedragen naar de staatsraad waar een aanhoudingsbevel lastens verzoekster zal worden uitgevaardigd en iedereen zal worden gelast verzoekster te vatten en haar over te dragen aan de Kameroense autoriteiten. Ten slotte wordt opgemerkt dat verzoeksters ouders in haar onschuld geloven en tot het uiterste zullen gaan om de veiligheid van hun dochter te garanderen.

Verzoekster betoogt dat deze stukken op afdoende wijze aantonen dat zij omwille van een klacht van verkrachting ten aanzien van een lokale chieft nog steeds gezocht wordt en bij terugkeer naar Kameroen opnieuw vervolgd zal worden.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Van verzoekster kan, indien de aangevoerde feiten al zouden overeenstemmen met de realiteit, redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich in eerste instantie tot de eigen autoriteiten wendt voor bescherming alvorens beroep te doen op internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers pas worden verleend wanneer alle redelijke middelen tot het verkrijgen van bescherming in het land van herkomst zijn uitgeput.

Verzoekster voert geen concrete argumentatie ten aanzien van de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij de beschermingsmogelijkheden, bij een ander politiekantoor dan wel bij de 'paramountchieft', in haar land van herkomst niet heeft uitgeput alvorens beroep te doen op internationale bescherming. Dit klemt des te meer daar verzoekster aangeeft dat haar vriendin op de deur bonde wanneer zij verzoeksters geschreeuw hoorde naar aanleiding van de beweerde verkrachting, zodat aangenomen moet worden dat zij een ooggetuige heeft van dit zwaarwichtig feit.

Waar verzoekster aanvoert dat zij op 15 februari 2010 een oproeping kreeg en naar een politiekantoor ging waaruit zij op 26 februari 2010 op borg werd vrijgelaten, dient te worden opgemerkt dat zij hieromtrent geen begin van bewijs bijbrengt. Aangenomen moet worden dat zij van de oproeping en zeker van de borgstelling een bewijs zou kunnen bijbrengen.

Verzoekster voert evenmin een concreet verweer ten aanzien van de motivering dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt elders in Kameroen een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève te moeten vrezen vermits de door haar aangehaalde problemen enkel de lokale chieft betreffen.

Voormelde motiveringen, evenals deze inzake de beweringen aangaande de gebeurtenissen in 2005, vinden steun in het dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, daar zij door verzoekster niet dienstig worden weerlegd, onverminderd overeind.

Ter staving van het feit dat zij actueel nog wordt gezocht en bij terugkeer naar haar land van herkomst opnieuw vervolgd zal worden, verwijst verzoekster in het verzoekschrift naar een uitnodiging van haar ouders voor de traditionele raad van Woteke op 13 november 2010 en het oordeel dat deze raad heeft geïeld. Verzoekster, ter terechtzitting ondervraagd krachtens artikel 14 PR RvV, verklaart dat ze deze documenten bekwam via haar vriend ("boyfriend") via email. Gezien deze documenten kopieën betreffen, kan hieraan, omwille van de manipuleerbaarheid van dergelijke kopieën door knip- en plakwerk, geen bewijswaarde worden toegekend. Verzoekster toont bovendien niet aan dat de lokale chieft (of de traditionele raad) bevoegd is voor strafrechtelijke misdrijven, zoals *in casu* de beschuldiging van

verkrachting, en de zaak aldus kan doorverwijzen naar andere instanties alsook de opdracht te geven tot arrestatie (*"Furthermore, it was agreed that this matter be taken to the state counsel were a warrant of arrest be served her. In this light all were advised to trap an arrest her and later hand her over to the forces of law and order in charge of executing the warrant if that be the case."*). De door verzoekster bijgebrachte stukken vermogen derhalve niet tot een andere oordeelsvorming te leiden.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster voert geen middel aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de *sub* 2.2. gedane vaststellingen aangaande haar asielrelaas en de overige elementen in het dossier toont zij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. De materiële motiveringsplicht is niet geschonden. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS